

[Vesterager.]

Gymnasieskolerne fuldstændigt se bort fra Religionstimerne og lade ganske haant om, hvad Læreren forlanger. Som mangeaarig Lærer ved jeg dog, at naar Faglærerne begynder at skruе deres Fag op, stiller de altid større og større Krav til deres Elever. Naar saa til Gengæld et enkelt Fag reduceres i den Grad, at det slet ikke har nogen Betydning, om man følger med i det eller ej, er det meget naturligt, at man presser dette Fag ned til en ganske betydningsløs Stilling paa Skolernes Timeplan. Det er uretfærdigt over for et saa vigtigt Fag som Religionsundervisningen, og det er uretfærdigt over for de Lærere, der paatager sig den ikke altid lette Opgave at være Religionslærer.

Hertil kommer, at skal man kende noget til Kristendommen, kommer man ikke uden om en Undervisning, en Kundskabsmeddelelse. Der er en betydelig Mand, der har sagt: Skal man kende Gud, maa man ogsaa vide noget om Gud! Det gælder den Dag i Dag. Vi lever jo ikke i gammeltestamentlig Jødedom, hvor man var bange for at nævne Guds Navn og til sidst glemte, hvordan det lød. Det skulde dog nødig gaa saadan, at vi af Ærbødighed over for Kristendommen, som man siger, til sidst ikke vil meddele den Ungdom, der vokser op, Besked om, hvad virkelig Kristendom er.

Vi maa have Svar paa det Krav, som er kommet fra Religionslærerne, og som de i stort, stort Tal staar sammen om, have Svar paa, hvordan man vil indrette dette meget vigtige Fag, og gøre det saadan, at Religionstimerne kan faa samme Betydning, som de andre Fagtimer har. Det skal ikke være ligegyldige, andenklasser Timer. Det kan ikke forsvares over for Religionslærerne at stille dem paa en daarligere Plads end de andre Lærere ved Skolen. Jeg haaber, at det vil blive muligt at komme til en bedre Ordning end den nuværende.

Dette at forlange, at vi skal vide noget om Kristendom, har ikke Spor med Terperi at gøre. Jeg skal ikke komme ind paa pædagogiske Regler, men der er dog eet, jeg vil nævne som en ganske sikker Regel, den er saa uomstødelig rigtig, at man ikke kan afkræfte den, nemlig at vil man vide noget om, om en Elev har faaet fat paa

noget af det, der er Tale om, er der kun een Vej at gaa, den at spørge ham om det og bede ham forklare lidt om, hvad Talen har drejet sig om. Den samme Ret maa Religionslærerne have. De maa have Ret til at forlange af deres Elever, at de møder i Timerne, forberedte saadan, at de kan faa en saadan Fond af Kundskaber, at man kan være bekendt at sende dem ud i Livet som Studenter, en Fond af Kundskab til et saa mægtigt Aandsfag, som Kristendommen er.

Jeg vil gerne sige et Par Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister. I Fjor tillod jeg mig at kritisere Tilskuddet til Kirken ovre i Thorsminde. Jeg er glad for, at det er blevet ordnet saa godt, som det er derovre, og jeg tror, der er naaet et smukt Resultat. Jeg hører til de Mennesker, som mener, det er en sund Tanke, at der skal være et Samarbejde imellem de private og det offentlige paa dette Omraade. Jeg kan godt lide, at en Egn's Befolkning sætter noget ind paa at skabe et smukt Kirkerum ved frivillige Bidrag. Jeg skal ikke konkurrere med den foregaaende Taler om, hvem af os der skal være den bedste Grundtvigianer i Forbindelse med Spørgsmaalet om at give Tilskud til Grundtvigskirken o. s. v. Men jeg vil sige, at det kunde jo være, at man kunde formaa Kirkeministeren til at hjælpe en Smule med at faa det sidste lille Beløb skaffet til Veje til Kirken ved Thorsminde. Det er kun et lille Beløb i Forhold til de Beløb, der skal ydes til den store, monumentale Grundtvigskirke. I øvrigt takker jeg, fordi vi har faaet saa godt Resultat, som vi har.

Vi lever jo i en Tid, hvor Skattetrykket er haardt, og jeg vil haabe, at Skattekommissionen snart maa være færdig med sit Arbejde. Hvad griber man ude i Kommunerne til, naar det hele er ved at bryde sammen? Ja, saa griber man til det Middel at paaligne et ekstra Kvartals Skat. Hvad griber man til herinde? Man søger at give Finansministeren Bemyndigelse til at dreje paa Skatteskruen, saadan at han ganske rolig kan dreje rundt paa Skruen, naar han mangler Penge.

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at dette Spørgsmaal formentlig kommer til Behandling i Morgen.